Underdö

Anton Carlson

I

Pilgrimsfärd utan mål

Har skrivit in mig i fängelse
Med ett språk jag inte längre förstår
Ljus filtrerat genom galler
Solen anländer åtta minuter för sent
Talar inte samma språk som ögonlocken
Söker fönsterlucka
Solen rispar
Kläcks snart upp
Kokongen jag är och kvicksanden jag stiger
Ska nu bilda lag
Men drömmarna drar tillbaks
Tyngd
Drömmarna är som en fluga som aldrig kan gå
Och minnena en köttgrill att fastna på
Minnen
Det fornas gravplats
Som vissa är vaktmästare på
Finner inget mig i mig
En spyfluga
Och motgången en håglös flugsmälla

Klaustrofobi på en öppen äng
Spyr strålar som blir dis
Speglar sig i sin galla
Ögonlock som tunga persienner med damm
Målar ansikte på imman
Påminnelselappar om ensamheten
På var och en
Tömt
Speglat sig för länge i sina tårar
Förruttnat kärnhus

Miss Fall är högst förnäm
Hennes avkomma framavlades på bordell
Isgröna ögon i bortsopade hörn
Snavande skönhetsfläckar
Trillande lindansare
Bland slottslösa slottsherrar
Parasoll och paraply är samma sak
Hytter mot solen
Brusande iskallt regn

Myrorna ljuder
Inget sänder
Glöden dansar
Ängeln faller
Lyckan kommer
Lyckan går
Fader vår
Moder sommar
Ängen töms
Stuprännan fylls
Natten evakuerar
Hela stan
Blir kvar
Utan svar

Dörrhandtag på väggen
Det går varken att öppna eller låsa en låst dörr

Du gav och tog emot dödsbesked på samma dag
Hade många uppgifter och mycket att ordna
Tittade så att galgen hängde som den skulle
Samtidigt i en cell med ett sista samtal
Ingen kom till galgen det var en bortglömd vinterkväll
Såg sista bilderna i halvsömn fara förbi
Luckan under fötterna saknades

Ställde in det med ursäkt att undvika att dö i tjänst
Förtäljde att en ny avrättning skulle ske
Om den är riktig eller skenbar återstår att se

Nu håller du ett graviditetstest
För att inte gå av
Det accepterade att du fanns
Fostervattnet flöt iväg utan dig
Forsande
Resultat av piller som aldrig verkade
Missfall som aldrig föll
Aborter som ställdes in
Slänger mynt i dopvattnet
Det som också rann i syndafloden

Du går upp
Du är en repa
Du säger något klokt
Som du sagt förut
Det repar
Samma igen
Faller ihop
Du repar dig nog
Nu verkar du riktigt uppåt
Den rörelsen har du aldrig sett förut
Något kommer flygande
Lämnar en repa
Är glömt tills du blir påmind

Hon har inte synts till på hela dagen
Klockan är redan mer än vad den skulle bli
Längst bort i hörnet så tröttnar du
Kämpar för att inte dra med någon i fallet
Hatar dig själv för att du inte är förhatlig
I så fall skulle din dröm vara förverkligad

Rannsakar varje minut
Med pincett sliter du ut felen
Försöker föra blodet in igen
Hon vet att hon har blivit lurad
I alla fall står hon inte själv
När ingen är ute så syns det
Hur alla gömmer sig
Långt inne
Går inte att dra ut
Förseglade långa skuggor
Som har olika skäl för att stanna kvar
Avskyr skenet
Fruktar slockna
Inte nå fram
Eller bytta riktning
Blir borttappad och aldrig sökt
Faktiskt var det aldrig någon som riktigt brydde sig
Om ifall du var tillsammans eller solitär
Inte gjorde väl träden några notiser
När du inte såg någon annan än dig själv
Eller när du gick där med någon
Någon som inte påminde om dig själv
Inte heller minns någon vad du tänkte
Dina känslor blev ett tema blott för dig själv
Fast du gav mycket pengar för att berätta
Så glömde hon allt när hon gick hem
Du skrattade högt
Så ingen märkte att du var i sidled
Alla hade redan önskat att natten var tillbaka
Ifall någon lyssnar så ska du skrika ditt ärende
Ifall det faktiskt inte finns någon där
Så skriker du mer för säkerhetens skull
Ingen rädsla är väl riktigt kvar
När allt omkring är det overkligt
Du är verklig insides helt själv

Vandrar omkring i verkligheten
Vad angår då min verklighet mig
Hon syns nog snart igen

Lämnade allt bakom
Inget hem fanns där
Spegeln är en mardröm
Ni inte vill dra med

Det är bara i undergången som något står klart
Först i slutet det går att tala om resultat
Innersta natten
Ska stänga av världens autopilot
Sluta betala hyra till hemmet jag inte vet var det är
Ingen nyckel
Ingen adress
Dränkande blickar i sol
Rundgången långsamt tjuter
Småpratet med mig själv är över
Ruckel och ben som kallas Mig
Alla ställen och de betingelser jag har
Alla svar som någon bad mig om att ha
Jag ska lämna dem en dag
Inte visste jag att det kändes så lite när jag dog
Mina huvuden är intrasslade i varandra
Ta döden av mig
Lämnar ett barn för att dö svältdöden
Som det för länge sedan redan dött av

Hon hoppas på att springa på någon som be-visar att hon är hon
Det uteblir vid det gapande gapet

II

Den friskas dödsbädd

Världen är annorlunda
Vad som har försvunnit
Inget är som det är
Saknar bevismaterial
Själv med en tung värld
Om den kunde visas vara världslig
Tittar ner
Naveln
Kratern ifrån födseln
Spår som egentligen aldrig går ur
Ingen vind kan blåsa liv ur dem
Innerligheten är fortsättningsvis

Ingen behöver blunda när det är mörkt
Spikas på korset
Skjuts ut till havs
Du tvingas se himlen
Ingen stjärna bevakar dig i natt
Måsarna hackar i dig med skratt
Du flyter vid en hamn
De vet ej ditt namn

Drack dig loss
Du var väl som dem
Bara lite törstigare
De säger att du lever
Eller dör
På alkohol
Att dricka är allt du gör
Herrn
De säger att du dödade ett ofött barn

Hur mycket han än hatas
Så hatar han sig mer
Fanns en som han hatade mer
Så han blev honom
Och hatade honom för det

Värmen har inga gränser
Han förföljer dig
Avlägsnar dina nära
Förgiftar dina kära
Han ska vara den enda kvar
Som håller dig kär

Alla mödosamma resor du gjorde
Till glädjen över att leva
I sommarskuggorna
Över att inte bli funnen i världen
För dig själv vara orörlig
Och när du faller isär vid den pulserande fläkten
Så stannar den inte en sekund
Inte i vördnad och inte i sorg
Träden flaxar likt när du vandrade
Det står härliga till
Där åker vad du skulle sett om du gått några steg till

Vara nödflödig
Och borsta bort fasorna
Som natten bar
Men solen läker ej
Den läcker
Borsta bort det ifrån håret och tänderna
Vakna till natten
Bunkra upp medvetandet
Om något skulle gå snett

Ekvivalensen mellan oss är bruten
Och konjunktionen föll över sig
Vi står och fäktas med varsin pil

Gråsteg har ockuperat dig
Saknar belägg och guld
Alltid saknad
Du har brunnit upp
Saknar ingen alls
Inte ens längre rädd
Minns inte dina dagar
Minns inte din släkt
Du är så fri som en människa kan bli

Livet är allt som kallas livet
Spär ut sig
Klockan förvandlar tsunamin till en sjövåg

Långa bord i havet
Stormen är bortträngd
Räddad för denna gång
Ett stycke räddning
Du måste rädda dig tusen gånger om
Vid Patmos
Förruttna ett stenkast ner
Linbana-kort i hallen för länge sedan
Klart
Vad det står
Varför är nu nu
Forna strandad i framtiden
Att söka nu
Att inte vilja lämna tillbaka nu
Att göra nu till en flygande punkt
Inte trilla ner
Skönheten bor här intill

Inte värja sig
Floden som ingen ser
Glömma nu
Komma ihåg för länge sedan
Avbryta
Inbryta
Bryta överhuvudtaget
Amputera strömmen till nu
Finna sig utan att veta om det
I fantomsmärtor
Framtiden där
Eller här
Tänka att framtiden ska ta mig med
Tänka att naglarna växer inåt
Fundera på vad som kunde hänt
Om själv inte blivit
Allt som hade varit
Så motsatslöst utan en
Som kommer bli just det
Applåderar åt fjärilar som görs till kol
Knippen vid ån
Hemlös i pansar
Piller som gör dig trött
Vätska som gör dig pigg
Tänk jag tycks inte veta vad jag behöver
Tänk min känsla känner mig men inget mer
Om jag var tillbaka skulle jag göra samma igen
Göra om det
Höjer min stav
Motorvägen rosslar
Glädjeflickan går av
Om du någon gång tröttnar
Så hör med honom
Fragmenteras
Balsameras

Och turen är sonika
Om du avlägsnar locket
Inget alls
Om du försöker måla det med tecken
Ingen kommer se vad du såg
Det kommer inte ens vara fantomer

Bo i någons tanke
Bli vräkt ifrån tanken
Bunkrat upp medvetandet
Som bekant
För att kunna leva själv
Om alla avlägsnar mig från sina tankar
Klarar mig själv
Vara klar själv
Självklar
Någons tanke tänker tanken
Tanken visar sig vara just ingenting alls
När jag inte längre blir tänkt
Och inte kan tänka tanken
Så tänker jag på vattnet och träden
Månen och solen
Molnen som för det samman
Det gemensamma på himlen
Som saknar motsvarighet på jorden
Blixten som går av
Ser dig och tankar stannar kvar
Vetandet tankar
Vetandet med med
Klamrar sig fast och låter sig ej vräkas
G(l)ömmer sig för att medvetandet ska tro att det är uteblivit
Men också tanken söker näring
Som kaktusen behöver vattnas emellanåt

III

Varda till det forna

Nakna persienner

Be

Falla

Grumlig gatlykta

Fram

Kallar

Tillbaka

Till

Kallar

Fast

I trygghetszon

Varda fram

Genom album

Främmande trädgårdar

Namnlösa änglar

Hon trodde faktiskt hon var nere i dig där ett tag

Det var en falsk botten

Klockan tre utanför hallen

Med pokerfejs har all svart materia passerat mig

Somliga partiklar är kvar

Gick ut för att få ro

Gick in för att komma hem

Genomleva natten

Morgonsolen är ingen tröst för den som skyr ljuset

Vardagen har missbildat dig

Du har växt så långt ifrån det forna

Växa runt sitt forna

Fördjupa barnet

Runtvecklas

Åren är borta och barnet har levt ut
Vad finns att vänta
Läckan grundar tillvaron
Erinringar sig om horisonter
Ett blankt meddelande
Den sonika dagen
Som inte brinner
Husets gångar som barn
Vänder ut och in på svaren
Flaxande upphörande
Snöns neutralitet
Bortgjord i framtiden
Beklämd
Tiden slingrar sig
Ormen förtär sin svans
Smälter den
Slutet är slut
Och slutet hör till sagan
Sidorna svävar som damm
Omgjort
Nycklande
Förlöses
Slående mot oavslöjat
Fötterna bär sår
Tiden infekterar
Flagnat hår

Framtiden är det förflutna
Som har passerat nuets smältningssystem
Slocknar till klockan
Visaren är deformerad och räcker efter hjälp
Måla visarna för att de ska lämna spår
Tillbaka ändå

Och allting var så enkelt
Du skulle göra allting igen
Totalt livsoduglig
Men du känner livet i dig
Rusar riktigt rikligt upp

Behöver du upprepa dig
Några gånger till
Så du inte råkar falla
In i en framtid
Som inte borde komma än
Placerar dig förr
Ögat har för mycket damm
För att du ska se
Vad du då såg
Ser inte mer än nu
Redan frågat henne
Levde med henne
Blev inte av
Ägde rum för mycket
Insides
Utsides söndrande
Lag(r)ar dig här
Livar upp dig i mig
Du är dig precis lik
Ser dig ingenstans
All kraft väcker inte
Inte ens Frankensteins monster
Är ordentligt på fötterna
Har en tanke för vardandet
Till-kallar mig här
Känns jag igen
Om jag kommer hem
Jag hör dem jag levde med precis
Men skulle jag besöka dem då

Så skulle de fråga vem är du

Roa sig i det domesticerande nuet
Oroar sig i den vilda framtiden
Rådfrågar i det forna
Osynligt värkande verkande
Det fornas lavin
Slutskeendet tar aldrig slut
Tidens eventuella frysning
Ständigt omärkbar

Vi har funnit(s) på katastrofens villkor hela tiden
Frodats på dess avgrund i vals
Till och med regnet tycks sonika
Bergen utan konsistens
Gick ut i en gömd vetskap
Zoomar med ögonen
Trots att du vet att det snart runnit ut
Stäng av teven

Änglaspelet är lemlästat
Vatten seglar till skyn
Jag vill att det ska göra ont när jag slår mig
Sist när jag såg dig så log du
Som om att du var orörlig inför dig
Jag vill att det ska göra ont när du slår dig

Brukar växtmedel
Hyllar det lilla för att växa
Vattnar med dopvatten
Plockar mynt ur önskebrunnen
Miss Fall drunknade där i
Blev funnen i torkan
Grundar och sinar
Djupdykaren törstar där i

Blickar ner
Alla förväntar sig att han ska tala
Men han var redan på väg upp
Om han beskrev vad han såg
Såg de inget av det
Inte heller hörde de vad han sa

Vandrat mellan Golgata till Utgård
Skrattat åt vinden till trots att den röt
Sträckbänken mellan Stanna och Gå
Hade aldrig förstått
Mörkret är variabeln
Ljuset konstanten
Är en privatsak även för mig själv
Tar spjärn mot intet
Elden regnar ifrån jorden

Obönhörligt
Tankarna krymper och jag blir knappt kvar
Stegen är buller i overkligheten
Himlen stannar kvar
Var tog ni forna vägen
Ni gick iväg för att klara er på egen hand
Tänk att en sådan ljuvlig skuta
Gick i land vid en sådan här mörk hamn